

Úlohy k 6. cvičení

1. Ukažte jednoduchým způsobem, že Cayleyova-Hamiltonova věta platí pro diagonalizovatelné matice.
2. Následující matici převed'te do Jordanova normálního tvaru a určete vlastní, popř. zobecněné vlastní vektory.

$$\text{a) } \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 3 \end{pmatrix} \quad \text{b) } \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & 2 \\ 0 & 2 & 0 & -2 \\ 0 & 0 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \quad \text{c) } \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

3. Odvoďte vztah mezi $\det(\mathbf{A}^H)$ a $\det(\mathbf{A})$.
4. Rozhodněte, jestli jsou následující matice unitární.

$$\text{a) } \frac{1}{5} \begin{pmatrix} -4 & 3i \\ 3 & 4i \end{pmatrix} \quad \text{b) } \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ \frac{-1+i}{\sqrt{6}} & 0 & \frac{1-i}{\sqrt{3}} \\ \frac{-1+i}{\sqrt{6}} & 0 & \frac{1}{\sqrt{3}} \end{pmatrix}$$

Řešení úloh k 6. cvičení

1. Ukažte jednoduchým způsobem, že Cayleyova-Hamiltonova věta platí pro diagonalizovatelné matice.

Předpokládejme, že $\mathbf{A} = \mathbf{RDR}^{-1}$, kde \mathbf{D} je diagonální.

Každá mocnina \mathbf{D}^k diagonální matice \mathbf{D} je diagonální a má na diagonále $(\mathbf{D}^k)_{jj} = d_{jj}^k$ neboli mocniny vlastních čísel d_{jj} .

Pro $p_{\mathbf{A}}(\mathbf{A}) = \sum_{i=0}^n b_i \mathbf{A}^i$ platí

$$p_{\mathbf{A}}(\mathbf{A}) = p_{\mathbf{A}}(\mathbf{RDR}^{-1}) = \sum_{i=0}^n b_i (\mathbf{RDR}^{-1})^i = \sum_{i=0}^n b_i \mathbf{R} \mathbf{D}^i \mathbf{R}^{-1} = \mathbf{R} \left(\sum_{i=0}^n b_i \mathbf{D}^i \right) \mathbf{R}^{-1} = \mathbf{R} \mathbf{0} \mathbf{R}^{-1} = \mathbf{0}$$

protože matice $\sum_{i=0}^n b_i \mathbf{D}^i$ má na diagonále jako j -tý prvek $p_{\mathbf{A}}(d_{jj}) = 0$.

2. Následující matici převed'te do Jordanova normálního tvaru a určete vlastní, popř. zobecněné vlastní vektory.

$$a) \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 3 \end{pmatrix} \quad b) \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 & 2 \\ 0 & 2 & 0 & -2 \\ 0 & 0 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix} \quad c) \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

a) Zobecněný vlastní vektor \mathbf{x}_i lze získat ze soustavy $(\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I})\mathbf{x}_i = \mathbf{x}_{i-1}$.

$$\text{Charakteristický mnohočlen } p_{\mathbf{A}}(t) = \begin{vmatrix} 1-t & 1 & 1 \\ 0 & 1-t & 0 \\ -1 & 0 & 3-t \end{vmatrix} = (1-t)(2-t)^2.$$

Soustava $(\mathbf{A} - 2\mathbf{I})\mathbf{x}^1 = \mathbf{0}$ má řešení $\mathbf{x}^1 = p(1, 0, 1)^T$.

Vlastní číslo $\lambda = 2$ má tedy geometrickou násobnost 1 a algebraickou 2, musíme tedy hledat zobecněný vlastní vektor. V dalších výpočtech budeme pracovat s volbou $p = 1$, čili $\mathbf{x}^1 = (1, 0, 1)^T$.

Zobecněný vlastní vektor \mathbf{x}^2 získáme ze soustavy $(\mathbf{A} - 2\mathbf{I})\mathbf{x}^2 = \mathbf{x}^1$. Její řešení je $\mathbf{x}^2 = q(1, 0, 1)^T + (-1, 0, 0)^T$.

Soustava $(\mathbf{A} - 1\mathbf{I})\mathbf{x} = \mathbf{0}$ má řešení $\mathbf{x}^3 = r(2, -1, 1)^T$.

Vhodnou volbou parametrů $q = 1$ a $r = 1$ získáme hledanou matici \mathbf{R} . Také vypočteme její inverzi \mathbf{R}^{-1} .

$$\mathbf{R} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \quad \mathbf{R}^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 0 \\ -1 & -1 & 1 \\ 0 & -1 & 0 \end{pmatrix}$$

Danou matici lze zapsat pomocí Jordanova normálního tvaru např. jako

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & -1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 2 & 0 \\ -1 & -1 & 1 \\ 0 & -1 & 0 \end{pmatrix} = \mathbf{RJR}^{-1}$$

b) Matice má jediné vlastní číslo $\lambda = 2$ s algebraickou násobností 4, vlastní vektory jsou nenulová řešení soustavy rovnic s maticí

$$\mathbf{A} - \lambda \mathbf{I} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & -2 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

Dimenze $\ker(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})$ je rovna 2, takže matice \mathbf{A} má k vlastnímu číslu dva lineárně nezávislé vlastní vektory, volíme např. $\mathbf{x}_1 = (0, 0, 1, 0)^T$ a $\mathbf{x}_2 = (1, 0, 0, 0)^T$

Pro sestavení regulární matice \mathbf{R} potřebujeme najít ještě další dva zobecněné vlastní vektory. Ty hledáme tak, že místo soustavy $(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})\mathbf{x} = \mathbf{0}$ dosadíme za pravou stranu vlastní vektor (případně v dalším kroku pak zobecněný vlastní vektor), tedy řešíme soustavu s rozšířenou

maticí (pro \mathbf{x}_1) $\left(\begin{array}{cccc|c} 0 & 1 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right)$ která nemá řešení (viz. druhý a třetí řádek). Z toho

odvodíme, že tomuto vlastnímu vektoru bude odpovídat Jordanova buňka velikosti 1.

Pro druhý vlastní vektor \mathbf{x}_2 tím pádem musíme dopočítat dva zobecněné vlastní vektory a druhá Jordanovu buňku bude mít velikost 3. Počítáme podobně jako v předchozím případě, pravou stranu zvolíme \mathbf{x}_2

$\left(\begin{array}{cccc|c} 0 & 1 & 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cccc|c} 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{array} \right)$ Množina řešení je afinní podprostor dimenze 2,

přesněji vektory ve tvaru $(p, 1, q, 0)^T$. Zvolíme $p = q = -1$ a tak $\mathbf{x}_3 = (-1, 1, -1, 0)^T$.

Dále vezmeme \mathbf{x}_3 jako pravou stranu již mnohokrát řešené soustavy a pokračujeme

$\left(\begin{array}{cccc|c} 0 & 1 & 0 & 2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right) \sim \left(\begin{array}{cccc|c} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & -1 \end{array} \right)$ s (pro další výpočet pěkným) řešením $\mathbf{x}_4 = (0, 0, 0, -\frac{1}{2})^T$

Nyní můžeme sestavit matice \mathbf{J} a \mathbf{R} a poté dopočítat \mathbf{R}^{-1}

Uvedený výpočet nedává obecný návod pro nalezení Jordanova rozkladu, protože je třeba zajistit lineární nezávislost vektorů z různých řetízků. Zde to bylo zaručeno tím, že jedna z buněk měla velikost 1. Obecný korektní postup je předveden v následující variantě.

$$\mathbf{J} = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 2 \end{pmatrix}, \mathbf{R} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}, \mathbf{R}^{-1} = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 \end{pmatrix}$$

c) Matice má jediné vlastní číslo $\lambda = 0$ s algebraickou násobností 5.

Hodnota matice \mathbf{A} je rovna 3, takže $\dim(\ker A) = 2$ a máme dva lineárně nezávislé vlastní vektory.

Kdybychom chtěli k vlastnímu vektoru \mathbf{x}_1 dopočítat zobecněný vlastní vektor \mathbf{x}_2 , znamenalo by to řešit rovnici $(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})\mathbf{x}_2 = \mathbf{x}_1$, což lze nahlédnout (po úpravě) jako hledání řešení rovnice $(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^2\mathbf{x}_2 = (\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})\mathbf{x}_1 = \mathbf{0}$. Neboli, $\mathbf{x}_2 \in \ker((\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})^2) \setminus \ker(\mathbf{A} - \lambda\mathbf{I})$ atd. pro další vektory v řetízku zobecněných vlastních vektorů.

Pro náš případ s $\lambda = 0$ spočteme $\mathbf{A}^2 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$ a $\mathbf{A}^3 = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$

Je patrné, že $\dim(\ker \mathbf{A}^2) = 4$ a $\dim(\ker \mathbf{A}^3) = 5$, takže bude existovat jeden lineárně nezávislý vektor v $\ker \mathbf{A}^3 \setminus \ker \mathbf{A}^2$, např. $\mathbf{x}_3 = (0, 0, 0, 0, 1)^T$. Ten by měl splňovat $\mathbf{A}\mathbf{x}_3 = \mathbf{x}_2$, tedy dopočteme $\mathbf{x}_2 = (-1, 0, -1, 1, 0)^T$ a $\mathbf{x}_1 = \mathbf{A}\mathbf{x}_2 = (0, 0, 1, 0, 0)^T$ (což je vlastní vektor matice \mathbf{A}). Tím jsme určili jednu Jordanovu buňku velikosti 3.

Druhá buňka bude mít velikost 2 a opět ji budeme počítat od konce řetízku, tedy zobecněného vlastního vektoru \mathbf{y}_2 . Pro ten musí platit $\mathbf{y}_2 \in \ker \mathbf{A}^2 \setminus \ker \mathbf{A}$ a je lineárně nezávislý na \mathbf{x}_2 . Zvolíme např. $\mathbf{y}_2 = (0, 1, 0, 0, 0)^T$ a dopočteme $\mathbf{y}_1 = \mathbf{A}\mathbf{y}_2 = (1, 0, 0, 0, 0)^T$ (opět vlastní vektor \mathbf{A}).

Nyní můžeme sestavit matice \mathbf{R} (sloupce jsou po řadě $\mathbf{y}_1, \mathbf{y}_2, \mathbf{x}_1, \mathbf{x}_2, \mathbf{x}_3$) a \mathbf{J} a dopočítat inverzní matici \mathbf{R}^{-1}

3. *Odvoďte vztah mezi $\det(\mathbf{A}^H)$ a $\det(\mathbf{A})$.*

$\det(\mathbf{A}^H) = \overline{\det(\mathbf{A})}$ protože normální transpozicí se determinant nezmění. Poté všechny prvky matice neboli členy v rozvoji determinantu nahradíme komplexně sdruženými čísly. V komplexním oboru platí $\overline{a \cdot b} = \bar{a} \cdot \bar{b}$ a také $\overline{a + b} = \bar{a} + \bar{b}$.

Formálně např.:

$$\det(\mathbf{A}^H) = \sum_{p \in S_n} \text{sgn}(p) \prod_{i=1}^n (\mathbf{A}^H)_{i,p(i)} = \sum_{p \in S_n} \text{sgn}(p) \prod_{i=1}^n \overline{a_{p(i),i}} = \overline{\sum_{p \in S_n} \text{sgn}(p) \prod_{i=1}^n a_{p(i),i}} = \overline{\det(\mathbf{A}^T)} = \overline{\det(\mathbf{A})}$$

4. *Rozhodněte, jestli jsou následující matice unitární.*

$$a) \frac{1}{5} \begin{pmatrix} -4 & 3i \\ 3 & 4i \end{pmatrix} \quad b) \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 \\ \frac{-1+i}{\sqrt{6}} & 0 & \frac{1-i}{\sqrt{3}} \\ \frac{-1+i}{\sqrt{6}} & 0 & \frac{1}{\sqrt{3}} \end{pmatrix}$$